

Loboda

Uredništvo in upravništvo Kranj, Bleiweisova 7 — Čekovni račun št. 17.497 — Rokopisi se ne vračajo
Izhaja vsako soboto — Naročnina mesečno Din 4.—, četrtletno Din 12.—, polletno Din 23.—, celoletno Din 45.— — Inserati po tarifi

Leto II.

Kranj, 12. februarja 1938

Štev. 7.

Ali je res, preveč izobražencev?

Naraščanje brezposelnosti izobražencev je pri nas že toliko, da moremo vsak čas pričakovati nasilnih odredb, ki naj bi čim bolj omejile dotok na naše srednje in višje šole. S tem bi zadeli v živo eno poglavitnih vprašanj, ki zadevajo posebnosti našega časa prav toliko, kakor svojevrstne življenjske prilike slovenskega naroda. Vedeti moramo, da bi se na ta način število izobražencev nedvomno zmanjšalo, toda še vedno bi ostali ljudje, ki bi morali dobiti nekje zaposlenja.

To stran vprašanja je pri nas postavil v zelo svelo luč priznani gospodarski strokovnjak g. F. Uratnik, ki je v svojih študijah (Glej: Tehnika in gospodarstvo III. letnik št. 9.—12.) dokazal, da dotok delovnih moči v naše obrtniške poklice ni nič manj pretiran, kakor je to slučaj pri inteligenčnih poklicih. Nedvomno bi mogli za večino tistih poklicev, ki zaposlujejo le strokovne delavce, ugotoviti zelo podobno stanje. Tako na koncu ostane edina možnost zaposlitve v onih gospodarskih panogah, ki rabijo nekvalificirane mezdne delavce. S tem v zvezi je znano in zelo razširjeno mnenje ljudi, ki pravijo, čemu kmečki, delavski in malomeščanski otroci silijo v šole, zakaj ne ostanejo doma, oziroma se ne porazgube v tovarne? Ne glede na to, da se s tem onemogoča načelo: prosila pot sposobnim, brez ozira kakšnega stanu so (ki se pri nas seveda praktično ne izpolnjuje), je tako mišljenje pogrešno s samega narodno-gospodarskega gledišča. Zakaj?

Gospod F. Uratnik je pokazal to ob primeru slovenskega kmetijstva. Če bi se, tako pravi g. pisatelj v enem od zgoraj označenih člankov, zboljšala produktivnost naše zemlje za 50%, bi to pomenilo 900.000 meterskih stotov žita več, kar pomeni kruh za 500.000 oseb. Ta dvig donosnosti našega kmetijstva nedvomno zavisi v prvi vrsti od denarnih sredstev, toda nič manj in obenem od strokovne izobrazbe kmetijcev. Tako se najdemo pred vprašanjem, kje strokovne kmetske delavce dobiti? Kdo ga bo rešil? Tisti nazadnjaki, ki hočejo nasilno omejiti naraščanje števila izobražencev in ki so zraven morda še pristaši zgoraj omenjenega naziranja, naj ostane kmetski fant kmet, delavski otrok pa delavec, gotovo ne? Po tej poti bi ostali Slovenci zares še naprej narod hlapcev, dekel in beračev, s katerim bi tuji delali, kakor bi se jim poljubilo. Vsako tako samovoljno „reševanje“ moramo odbiti in zahtevati pozitivno rešitev, v prvi vrsti temeljito preosnovno šolstva.

Slovenci smo po svojem šolskem sistemu obupno navezani še na staro nemško kopito, ki dopušča danes kakor pred sto leti, tisto značilno razcepljenost med izobraženci, ki so „voditelji“ in morajo zavoljo tega biti čim dalj od preprostih ljudi, na eni strani, in širokimi neizobraženimi delavnimi sloji na drugi strani. Pri nas še skoraj ni poznan nov tip šole, ki ga poznajo že zdavnaj v zapadni Evropi, v Ameriki, sovjetski Rusiji in tudi že v Turčiji in ki strokovno usposablja ljudi za njihovo delo. Srednje tehnične, obrtne in kmetijske šole so silna redkost pri nas, tako, da se morejo res le izbranci šolati v njih. Pač pa imamo namesto tega sorazmerno veliko število tako imenovanih meščanskih šol, za katere se človek sprašuje, čemu jih rabimo. S tem ne trdimo, da so nepotrebne, pač pa so zelo slab nadomestek strokovnim srednjim šolam.

Japonski narod je proti vojni

Redko prihajajo do nas vesti o borbi japonskega naroda proti vojni. Toda ono kar zremo, govori dovolj jasno o dejstvu, da obstoja na Japonskem zelo široko organizirano gibanje proti da našnji imperijalistični vojni.

Nedavno so dijaki tokijske univerze izvedli par demonstracij proti vojni. Kljub vsem „varnostnim ukrepom“ se je udeležilo prve demonstracije nad 1000 dijakov, naslednje pa že preko 3000.

„Zveza industrijskih delavcev in kmetov“ je predložila te dni zahtevo, da se zmanjša proračun vojnega ministrstva in da se ta denar razdeli med siromašne delavce in kmete. Ta zveza ima nad 50.000 članov.

Izvršilni odbor Ljudske fronte (Ykko Kai), katero tvorijo japonski liberalci, demokrati, protifašisti in socialisti je začel to borbo za mir z gesli, letaki, govori in podobno.

Koncem septembra so skušali mornarji v mestu Kobe organizirati splošni štrajk. Izšel je manifest, namenjen vojakom, ki odhajajo na Kitajsko. Ta manifest so podpisali: Kmečka zveza, Splošna jap. sind. zveza, Zveza industrijskih delavcev, Združenje rezervistov in drugi. Manifest pravi:

„Grozno je, da morate potovali v inozemstvo in tam prelivati vašo kri. V čigavem interesu delate to? Militaristi in finančni magnati hočejo s to vojno podjarmiti in izrabljati vedno večje število ljudi. Vaše žene in otroci,

vaši sorodniki žive v siromaštvu, ter so lačni in bolehi. Ali so Kitajci vaši sovražniki? Niso! Ta vojni pohod ne znači ljubezni do domovine! Vojaška klika in vojna so krive vse bede japonskega naroda! Mi zahtevamo takojšnjo sklenitev miru!“

Meseca septembra so delili letake po Tokiu in v tvornicah mesta Osake. Ameriški novinar piše v tedniku „China Weekly Review“: Ljudi, ki so proti vojni, proglasi policija brez odloga za boljše, pošilja v zapore in jih drži brez vsake podlage čim dalj časa mogoče zaprte, da jim tako onemogoči vsako propagando za mir. Najslabše je na Koreji. Tam zapirajo ljudi na debelo. Policija muči ljudi na Koreji na vse mogoče načine.

Na javnem zborovanju v Hongkongu je pozval tamošnji japonski konzul Micosova vse navzoče Japonce, da se odzovejo mobilizacijskemu pozivu. Petsto Japoncev se je odkrito uprlo kljub vsem prigovarjanjem japonskega konzula.

Tako imajo japonski finančni in vojaški magnati dve fronti proti sebi: združeno kitajsko maso in fronto na samem Japonskem. To fronto tvori japonsko delovno ljudstvo, demokrati, vsi zagovorniki miru in preganjani narodi Formoze in Koreje. Vsi ti so danes zavezniki Kitajske in vsi skupaj tvorijo enotno protifašistično falango: **japonski narod noče vojne s Kitajsko.**

„Neznane“ podmornice

Nekatere stvari se v španski vojni tako stalno ponavljajo, da bi bile že dolgočasne, če bi se človek ne zavedal, kako žalostno je vse to in kakšno klavrnino podoba evropske krščanske kulture kažejo taki dogodki. Še vedno, kadar so zmagovale vladne čete, so se začeli napadi „neznanih“ podmornic ali „neznanih“ aeroplanov. In prav tako je dosledno nemški in italijanski tisk valil krivdo na madridsko vlado, čeprav so te podmornice potapljalne ladje, ki so vozile živila v vladno Španijo.

Pri poslednjih napadih na angleške ladje je angleška vlada odkrito pribila dejstvo, da so te razbojniške podmornice Francove. Angleška vlada zahteva odškodnino za potopljene ladje in grozi, da si bo Anglija drugače sama povrnila vso škodo, ki so jo napravili Francovcij njeni trgovini. Učinek je bil torej ravno nasproten, kakor si ga želel general Franco in njegovi tuji zavezniki.

Slovenci imamo toliko politične zavesti, da se vse narodno blagostanje izgublja v političnih vabah in se zopet vse oskubljeno pokaže v sporih in polemikah, ki iz tolikšne „zavesti“ nastanejo, nismo pa še prišli preko osnovne potrebe temeljne preobrazbe celokupnega narodno-gospodarskega življenja. Ali ni značilno, da nas danes v svetu poznajo še vedno najbolj po liriki (na neko megleno „visoko kulturnost“ smo sploh zelo ponosni) in po politični razbrzdanosti. In se še dobijo ljudje, ki to zagovarjajo, češ da se v tem kaže „narodna duša“. Saj morda drži, toda zavedati bi se morali, da je na račun te „duše“, s katero se zabavajo nazadnjaški izobraženci in politiki, slovenski delavni človek plačal že težke denarje, predmnogi delavoljni mladi izobraženci pa so se znašli na koncu težkega študija pred vprašanjem, kje naj bi svoje znanje izkoristili.

Mesto poostrene blokade vladne obale bi Anglija in Francija kmalu blokirali balearske otoke, s katerih prihajajo Francova letala in Francove podmornice. Da Anglija te namere ni izvršila, dokazuje vnovič oklevajočo angleško politiko, ki bi se rada na čudežen način znebila španskega vprašanja. Anglija bi rada tako razvozljala španski voz, da bi Španija ne bila ne fašistična, ne republikanska, ne monarhistična, kratka, Anglija bi rada, da bi bila Španija taka, kakršna je bila pred generalskim uporom. To pa seveda ni mogoče, zato se rešitev španskega vprašanja tako zavlčuje.

Presenetljivo je stališče Italije, ki je nenadoma postala silno pomirljiva. Njeno sodelovanje pri raznih odborih za nevmešanje in v Društvu narodov je še vsem v predobrem spominu, da bi njena pomirljivost ne vzbujala suma. Če se spomnimo, da se Italija pravkar pogaja v Londonu za novo posojilo, tedaj nam postane jasno, koliko časa bo še Mussolinijeva politika v resnici mirovna.

Tudi dejstvo, da se je Hitler imenoval za vrhovnega poveljnika nemške vojske in da je postal človekoljub Göring Feldmarschal, dokazuje, da nam bo l. 1938 prineslo še marsikako presenečenje. Vsa ta znamenja ne prerokujejo pomirjenja, temveč naznanjajo nove viharje.

Zdi se, da se bo baš v Španiji najprej pokazalo, kakšne bodo posledice vseh teh sprememb in „spremenjenih“ stališč. Na vsak način pa ni nobenega razloga za to, da bi pričakovali v bližnji bodočnosti kako resnično olajšanje v mednarodni politiki. Prav obratno! Pripravljeni smo lahko na še težje zapletiljave, ki lahko poženejo ves svet v novo vojno. Narodni si tega prav gotovo ne želijo, zato naj prevzamejo vso odgovornost za tako zločinsko dejanje naše tisti, ki ga pripravljajo.

Ustava kralj. Jugoslavije

§ 4. Državljanstvo je v kraljevini eno, VSI DRŽAVLJANI SO PRED ZAKONOM ENAKI. Vsi uživajo enako zaščitno-oblastev.

Zakon o tisku

§ 1. Tisk je svoboden. Svoboda tiska sestoji iz tega, da se neovirano izražajo misli v novinah ali drugih tiskanih predmetih . . .

Kako so leteli tanki po zraku?

Ruski manevri

Znani in gotovo čistokrvni German T. Skenderides se zgraža v „Europäische Korrespondenz“, ki izhaja na hrvaškem jeziku v Berlinu, nad potegavščino, katero so si dovolili ruski oficirji nasproti inozemskim vojnim odposlancem ob priliki zadnjih jesenskih manevrov rdeče armade.

Vodstvo sovjetske armade je baje na teh vojnih vajah med drugim tudi pokazalo, kako se prevažajo z aeroplani po zraku ogromni tanki, ki se potem spuščajo sovražnikom za hrbet. Stvarno se je z mesta, ki je bilo deljeno tujim vojaškim atašejem za opazovanje manevrov, popolnoma različno videlo, kako so avijoni s tanki leteli preko markirane linije sovražnih postojank in kako so daleč za temi črtami odlagali po zraku transportirane tanke. Tuji vojni opazovalci si takrat res niso mogli raztolmačiti, na kakšen način so ti prevozi sploh mogoči. Sedaj pa se je posrečila vojni misiji neke tuje države zelo jasna rešitev te sovjetske uganke. Misija je namreč dobila v roke fotografije teh lelečih tankov, iz katerih je razvidno, da so bile to navadne lesene atrape. Vest o tej drzni prevari je prišla tudi do ušes samega Stalina, ki je v strašni jezi — kakor poroča isti g. Skenderides — zapovedal, da se „likvidirajo“ izumitelji teh najnovejših Potemkinovih vasi. Končno pa se je ugotovilo, da je celo zadevo insceniral vrhovni poveljnik rdeče vojske maršal Blücher, da bi ustrašil Japonce in grozni Stalin se je do prihodnega Skenderidesovega poročila premislil.

Tekma z naravnimi silami

Ledena plošča, na kateri so preživeli tri četrtine leta sovjetski znanstveniki, se vedno bolj drobi. Na pomoč jim prihajajo ledolomci, ki pa se morajo boriti z vedno večjimi težavami. Okoli njih se nabirajo vedno večje množine leda in jih vklepajo v svoj objem. Papanjin, Krenkel, Fjodorov in Širšov se bližajo počasi Grönlandiji in kljubujejo junaško vsem težavam. Svoje znanstveno delo nadaljujejo mirno in pričakujejo rešitve, ki jim jo pri naša znani polarni raziskovalec Oto J. Smit.

Kakšne so posledice vojne

Belgrajska „Politika“ piše med drugim: „Eden od najznačilnejših pojavov v sporu na Daljnem vzhodu je ta: Razcepljenost Kitajske, egoizem nekkih krogov in delov naroda so prenehali ali pa jih je uničila nujnost, da branijo Kitajci obstoj svoje dežele. Vsi tisti, ki so računali, da bo razpadla enotnost, ki jo je ustvaril Čan Kaj Šek, so se prevarili. Ta enotnost se je v stiski samo še okrepila in je s svojo silo presenetila celo kitajske voditelje.“

Tako daleč je že . . .

V teku debate v senatu je v zvezi s pomorsko oborožitvijo poveljnik brodvja primerjal razmerje sil med ameriško in japonsko floto. Na vprašanje enega od senatorjev, ali je ameriška flota enakovredna japonski in če admiral smatra, da je ameriška flota dovolj pripravljena za spopad z japonsko, je poveljnik brodvja odgovoril: „Z največjim zadovoljstvom!“

Domache vesti

Trgovski ples
12. feb. 1938 v Kranju

Predpriprave za trgovski ples v Narodnem domu so v polnem teku. Zanimanje od strani publike je zelo veliko. Vse se pripravlja. Vprašujejo se, kako neki bo? Sigurno je, da bode letošnji trgovski ples prekosil vse dosedanje.

Vsa Gorenjska in tudi Ljubljana to upravičeno pričakuje. Dekoracija dvorane in bara bo nekaj svojevrstnega. Dela se s polno paro. Načrte in ves arangement je prevzel aranžer tvrdke Ivan Savnik gosp. Mihevc l., ki ga odajca cel štab marljivih pomagačev.

Pri celotni organizaciji prireditve sodelujejo nad vse požrtvovalno skoraj vsi člani pomočniškega zbora. Posebno priznanje pa zaslužijo p. n. tvrdke Adamič, Berjak, Božič, Gorcjan, Kokl, Sajovic, Savnik in Sirc, ki so dale radovoljno svojim nameščencem celodnevne dopuste za izvedbo vseh pripravljanih del ali pa storile tudi marsikatero drugo uslugo.

Bar bo svoje ime zaslužil. Vodstva bara to pol ne prevzame gospod, marveč dama, ki jo vsi prav dobro poznate. Postregla Vas bo prvovrstno, ker za vsakega prav dobro ve, katere pijača mu je pri srcu. Spoznali jo boste pa na licu mesta.

Da bodo tudi plesalci prišli na svoj račun, bode dobra godba poskrbela, tako v dvorani, kakor tudi v baru. Cene pijači in jedači bodo zelo zmerne. Točila se bodo prvovrstna bela vina g. Adamiča in cviček gosp. Peterlina.

Komur je na tem, da se enkrat res imenitno zabava, naj ne opusti te redke prilike, ki mu jo bode nudil 12. II. na Trgovskem plesu v Kranju.

Osebnih vabil se ni razpošljalo, pač pa so dobila vsa podjetja kolekcijna vabila za svoje uradnike in nameščence.

Delavsko prosv. društvo „Vzajemnost“ vzpizori v nedeljo 13. t. m. ob 4. uri pop. v dvorani restavracije Semen Cankarjevo dramo „Kralj na Betajnovi“.

Dijaki kranjske gimnazije bodo vzpizorili v soboto 19. in v nedeljo 20. t. m. v Ljudskem domu Gogoljevo komedijo „Revizor“, v sredo 23. t. m. pa na odru Narodne čitalnice v Narodnem domu.

Na gasil. plesu je bila zamenjana suknja s še dobrim trenčkotom. Lastnik naj se javi pri hišniku v Nar. domu.

Samo kdor pravilno kuha, kuha dobro in varčno! To velja za vsako jed, posebno pa še za belo kavo. Kadar kuhate kavo, mislite na to-le: Za dobro belo kavo je treba dodati dobro mero „Pravega Francka“ — rajše malo več kakor pa premalo!

Šoferski izpiti poklicnih šoferjev in samovozačev motornih vozil se bodo vršili za sreze Kranj, Radovljica in Škofja Loka v sredo dne 2. marca 1938 ob 8. uri zjutraj pri sreskem načelstvu v Kranju. Interesenti naj svoje pravilno opremljene prošnje pravočasno vložijo pri sreskem načelstvu v Kranju. Sreski načelnik.

Razdelitev evidenčnih tablic in redni letni pregled motornih vozil se bo vršil za srez Kranj I. v sredo dne 25. februarja 1938 ob pol 9. uri v Kranju, Glavni trg, pred mesno hišo. II. v četrtek dne 24. februarja 1938 ob pol 9 uri v Trziču na trgu pred pošto za občine Trzič, Sv. Ana, Sv. Katarina, Golnik, Križe in Kovor.

V ljubljanski bolnici je preminul g. Ahlin Josip, višji davčni upravitelj v p. v Kranju je bil znana oseba, dolgo časa je bil šef davčne uprave v Kranju. V pokoj je stopil l. 1925. Med vojno je storil našim ljudem veliko dobrega. Bil je odličen tovariš in vnet organizator. Veččlanska deputacija prijateljev in bivših tovarišev iz Kranja se je udeležila njegovega pogreba. N. v m. p. l. Ožaloščeni rodbini iskreno sožalje!

Kateri čevlji se Vam bolj dopade?

Gotovo prvi, bolj negovani čevlji! Čevlji morate napeti na kopito in ga čistiti z dobro terpentinsko kremo, potem bo zelo trpežen in Vam v veselje.

Najbolj zahtevana in največ razširjena je krema za čevlje

Šmol-pasta

pravica. Saj ljudje so zmožni tega: še za pravice jim ni, kaj šele za dolžnosti!

Ljudje se tudi selijo. Mnogi. Mnogi pa ostanejo. Vse življenje ždijo po skromnih sobah, se odkrivajo na solncu in čakajo, kdaj bo boljše in lepše na svetu. Vsi verujejo, da nekoč vendarle bo. Mogoče bo. Treba je verjeti. Mogoče bo kdaj namesto stok in pavolice ter rdečega maka vendar rasla pšenica in rž; rdeči mak še lahko ostane, zaradi skromne poezije.

Jaz verujem v mnogo na svetu; kljub temu, da mi očitajo, da ne verujem. Verujem še vedno v tega bednega človeka, ki se trudi, ki ne ve, od česa živi, ki pa vendar hoče živeti. Verujem da bo sonce nekoč brez povelja izsušilo močvirja, da bodo tam plodne njive, verujem, da bo nekoč tudi v peščeni zemlji rasel boljši kruh. Tudi v umetnost verujem, v tisto veliko brezobzirno umetnost, ki je znala človeku pogledati do dna duše in odkriti tam bolečine in komaj slutene radosti. In nekoč pride čas, ko bo umetnik stal kakor prerok med ljudmi in jim kazal pot; zakaj ta ne more imeti osebnih nagnjenj in koristolovskih načrtov.

Nad Prekmurjem sije sonce, nad Prekmurjem pada dež, vetrovi pihajo prek te zemlje. Ne sonce, ne dež, ne vetrovi ne morejo pregnati te bede, ne morejo zaceliti ran, bogve kdaj doljenih.

In vendar — tudi to bo prešlo, moralo bo preiti. „Mladi Prekmurec“

Original „DINGAČ“ zajamčeno pristno, sladko, črno vino, zdravstveno priporočljivo za slabotne, slabokrvne in rekonvalescente edino pri PETERLINU.

Spl. delavska strok. zveza priredi v soboto-ob 8. zvečer v dvorani hotela „Stara pošta“ običajno predpusno veselico. Vse prijatelje delavstva vabi najvljudneje odbor.

Zidava malih stanovanjskih hišic. Društvo zasebnih nameščencev v Kranju vabi vse nameščence-zavarovance Pokojninskega zavoda, ki bi se zanimali za gradnjo lastnih stanovanjskih hišic, da se zglase in sicer v pisarni „Pulnik“ (Mestna hranilnica). Podzela se bode skupna akcija pri Pokojninskem zavodu, tako da bi prišli tudi nameščenci do svojih hišic.

Smučarski klub „Poljana“ naznanja, da se vršijo redno ob torkih društveni sestanki ob 8. uri zvečer v hotelu Jelen. Dalje opozarjamo člane in tekmovalce na I. Zlet gorenjskih smučarjev v Bohinju; kateri se vrši od 18. do 21. t. m. in prosimo da se istega po možnosti udeležite. Točnejša pojasnila na sestanku dne 15. t. m. ob 8. uri zvečer v hotelu Jelen.

Sah „Kranjski šahovski klub“ je tudi letos začel s prav živahnim delovanjem. Prijave za prvenstvo Kranja se sprejemajo še do 15. t. m., ko bo žrebanje in igranje 1. kola. Postaviti prognozo, kdo bo letos osvojil naslov prvaka Kranja je težko, ker so moči izenačene in bo igrala vlogo edino večja rutina igrača. Borba obeta biti veskokozi zanimiva, saj je prijavljenih že cela vrsta najboljših kranjskih šahistov. Poleg turnirja za prvenstvo Kranja, pa bo igral „Kranjski šahovski klub“ tudi turnir za prvenstvo „Slovenske šahovske zveze“. Kot prva tekma bo 20. t. m. dvoboj s Škofjo Loko. O moštvu, ki bo zastopalo kranjske barve, nam je zaenkrat znano to, da bo nastopilo na 8 deskah s par novimi zares talentiranimi igrača. Dvoboj med Kranjsko in Štajersko je določen za 6. marec v Celju. Vsa pojasnila za ta dvoboj, ki bo na stotih deskah, se dobe v tajništvo kluba.

Socijalni teden v Kranju. Ker krožijo o našem zadnjem članku z gornjim naslovom najrazličnejše vesti po Kranju, kakor da ne odgovarja resnici, da polvarja dejstva, da glavo sicer ima ampak ne repa in podobno, zato moramo vse naše bravce obvestiti o nerodnosti, ki se je pripetila našemu uredniku pri tej zadevi. Na poti od rolovca v tiskarno je namreč naš urednik — čigar kratkovidnost je notorična — vsled lastne nepazljivosti izgubil zadnje odstavke inkriminiranega članka. Pošten najditelj se naproša, da zgubljeni odda v našem uredništvu.

Bog je dal, Bog bo vzel... naše blato seveda. Res je, da je gospod župan zelo zaposlen s sestavljanjem novega proračuna, ki nam bo prinesel — v kolikor lahko verjamo govoricom — občutne olajšave kar se doklad in drugih dobrot tiče, toda navzlic temu bi se morala vsaj občinska uprava, ki po naših poročilih ni zaposlena pri proračunskih delih, malo bolj pobrihati za tako zanemarjene ceste. Cesta od kolodvora pa do mesta in od tu naprej do Bekslna in še dalje je v obupnem stanju, tako, da si na tej poti, če srečaš sploh kako vozilo, na milost in nemilost izročeni vozaču, ki te v slučaju, da je neobziren ali pa samo nepreviden, obmeče z blatom od pete do glave. Če nimaš vedno zaprtih ust — za kar pa merodajni zadositi skrbno pazijo — tvegaš resno, da dobiš nenaročeno in zastojen dober porcijon nad tri mesece starega pristnega kranjskega blata za malco. Semeščani, torej pozor, na cesto le z zaprtimi usti, kdor pa tega ne zdrži, naj pa vsaj bolj tiho govori, da ne bo kake — nesreče!

Občinske volitve v Kranju. Kakor nam poroča naš cerkljanski dopisnik (glej dopis iz Cerklj!) je bivši občinski tajnik občine Cerklje prodal — najbrže brez vednosti občinskega odbora — celó gumijaste volivne kroglice in na ta način pripravil vse bivše režimovce ob tako lepe in sladke spomine nekdanje moči in slave.

Berite „Soboto“

Gledališki oder Narodne čitalnice v Kranju priredi v sredo dne 16. februarja in v nedeljo 20. februarja znamenito Fodorjevo trodejansko komedijo „Matura“, katero je prevedel Fran Albrecht. Režija je v rokah g. Toporiša, vse vloge pa so zasedene po prvovrstnih močeh. Predprodaja vstopnic v trgovini g. Hlebša. Cenjeno občinstvo se opozarja na točen pričetek predstav.

Kolesarji na trotoarju so v našem mestu nekaj običajnega. Navadno so še tako predrzni, da se pešcem sploh ne izogibajo in jih prisilijo na ta način, da stopajo s trotoarja v blato. Vsi tozadevni pozivi občini, ki je po Zakonu o občinah obvezana skrbeti za red in varnost prometa, so zastoj. Res je, da sedanje število stražnikov ne zadošča niti za vzdrževanje javne varnosti v mestu, kaj še v priključeni okolici, toda leta in leta le ne moremo čakati na že zdavnaj obljubljeno državno policijo in povečanje števila stražnikov. Z novim proračunskim letom bo treba vsekakor te zadeve urediti, ne oziraje se na podražavljenje, ker bo morala državna policija itak nastaviti najmanj 10 stražnikov namesto dosedanjih štiri, ki morajo biti pri svojih bornih plačah vedno na nogah.

Samobrivce

vseh slojev prosimo, da nam v lastnem interesu z dopisnico javijo svoj naslov, nakar bo sledila brezplačna poštna pošiljka. Dopise nasloviti na „Konbinos“, Maribor, poštni predal 70.

Voglje

Društvo kmetijskih fantov in deklet Voglje bo vzpizorilo v nedeljo 13. t. m. ob 3. uri pop. v prostorih tov. Franca Molja gledališko predstavo „Dekle z rožmarinom“. Občinstvo iz Vogelj in okolice se živo zanima za prireditev.

Cerklje

Občinsko gospodarstvo izziva vedno večjo kritiko pri občanih. Najbolj razburja duhove tajnikova afera. Mnenje občanov je, naj primankljaj krijejo oni gospodje, ki so tajniku pustili, da je imel sploh kak opravček z denarjem. Javnosti v pojasnilo naj povemo, da je bivši tajnik prodal celo — gumijaste volilne kroglice. — 1. februarja smo tudi že imeli proračunsko sejo za leto 1938-39. Doklade so povišali od 96% na 106%. K temu so pridejali še 30% doklade za vodovod, tako da dosežejo doklade rekordnih 136%. V proračunu je tudi postavka 1500— din namenjena zato, da bi se sedanje vršilca tajniških poslov dalo v tečaj. Občinski očetje niso pomislili, da sedanji vršilec tajniških dolžnosti ne more biti občinski tajnik, ker je že občinski odbornik. Dalje pravijo občani, da si ne bodo šolali tajnikov — saj jih že šolanje lastnih otrok dovolj stane. — Občinski odbor bi moral imeti po zakonu vsaj vsake tri mesece po eno sejo, pri nas pa je bila zadnja v aprilu lanskega leta.

30. jan. t. l. je bilo v Cerkljah pred cerkvijo javno oklicano, da je naš občinski proračun na vpogled javnosti od 24. do 30. jan 1938.; torej je bilo to oklicano tisti dan, ko se je rok za vpogled že končal: pritožb v zakonitem roku ni bilo vložnih.

